

Les filles de Maria celebràvem els primers diumenges de cada mes.

El novenari: Venien uns predicadors de fora. Sempre portaven una barba llarga i predicaven enfilats dalt d'una trona molt alta que hi havia a l'església. Duraven nou dies les prèdiques.

Nadal i Reis també eren festes importants. Però era molt diferent d'ara. Ens regalaven una mandarina o un tallet de torrons.

I la Festa Major?

Ui, per la Festa Major hi havia envelat i estrenàvem vestit. A la tarda el vestit era fins a mitja cama i a la nit, llarg. Eren molt bonics. A mi me'ls feia l'Antònia Roure, que vivia a Granollers i era filla de Can Tabaquet, era molt bona modista.

Els vestits ja eren sense mànigues, però només per anar a ballar, perquè per anar a missa ens posàvem uns manegots i unes mitges. Imagina't amb la calor que feia!

Ara hi van gairebé despullats.

I ballar que us agradava? Ballàveu gitanes o sardanes?

No, a mi doneu-me un bon pas doble, perquè el vals em feia voltar el cap. Si tocaven un pas doble anaves caminant i ja estava! Jo anava a ballar a la Sala de Can Mestret. La sala de ball era a sobre del cafè. Els músics venien de Caldes i per tocar s'enfilaven a una mena d'escenari tancat que hi havia a la paret i que en dèiem la Conillera.

Si no hi havia músics tocaven una pianola.

A quin any us vau casar?

Em vaig casar l'any 1934. Tenia 23 anys. Em vaig casar amb el Ton de Can Duran... Aviat va néixer el meu fill gran, en Joan. I va venir la guerra. Ai Senyor!

Ara encetem un tema que obre ferides profundes que encara fan dolor, si es palpen. Són ferides de guerra civil. La Pilar ha viscut la Mancomunitat de Catalunya sota la presidència d'Enric Prat de la Riba, la Primera Guerra Mundial, l'esclat de la Revolució Russa del 17, l'elaboració d'un Estatut d'Autonomia per a Catalunya, el Cop d'Estat i l'establiment de la dictadura de Primo de Rivera, l'establi-

Festa familiar amb l'Enric i la Pilar, fills i parelles, nets i altres familiars.